

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

vers. 29. 30.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82999](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82999)

Bullingerus *ὁντι πᾶσι* poni pro tota multitudine. Qui tamen sibi contradicit, cum ait: pro illis, qui credere voluerunt. Nam passus est Dominus etiam pro illis, qui credere noluerunt, & sanguinem testamenti pollutum duxerunt. Animam enim posuit pro omnium redemptione, 1. Ioan. 2. 2. *Factus est propitiatio pro peccatis nostris, non pro nostris tantum, sed etiam pro totius mundi.* Fructum quidem non omnes sentiunt, sed tamen Christus sufficientissimum pretium dependit, nec per eum stetit, quo minus exire quidem de vinculis vellent. Vti isti Domini liberalitate noluerunt.

Bucerus igitur errat, qui Christum tantum electorum peccata expiisse fingit. Super Ioan. 24. & Calvin. contra Heshitium pagin. 39. Musculus in locis communibus, Beza lib. 1. epist. pag. 182. Simonius lib. 2. fol. 24. Aretius 2. parte problematum. Zanchius pluribus locis. Verum ab illa haeresi recesserunt Arminiani, Hemmegius, Augustinus Marloratus. Nam illis repugnat, quod Christus sit Saluator mundi, & vnus pro omnibus mortuus. 2. Cor. 5.

Satisfactio §. 2. Calvinus hinc concludit: hac vna voce uerti, quicquid de putidis suis satisfactionibus garriunt Papistae. Non enim reconciliationis alibi pre-redeptio, tum reperitur, quam in morte Christi.

Respondeo, vitam Christi mortemque esse pretium, redemptionis nostrae, solum, sufficiens, vnicui, Deo etiam nos gratis reconciliari. Nec eo pertinere satisfactiones vllas, vt Deo reconciliemur, vt redimamur. Nec tamen satisfactiones tollimus, sed iam reconciliati, iam redempti, iam sanguine loti pro poena temporali satisfactionis, verbo Dei oblectati. Ita nos docet Cyprianus epist. 18. Dominus loquitur & dicit, Super quem respiciam, nisi super humilem & quietum, & trementem sermones meos: hoc cum debeamus omnes esse, tum magis eiusmodi illi esse debent, quibus laborandum est, vt post graue lapsum vera penitentia, & humilitate tota promereri Dominum possint. Et epist. 25. epist. 60. Deum promeremur obsequiis nostris, inquit, vt ostenderet, ad Deum non modo peruenire actionum piarum deuotionem, sed & Deo etiam ad nos redire remunerationem.

VERSUS 29. 30.

Et egredientibus illis ab Iericho secuta est eum turba multa. Et ecce duo caci sedentes secus viam, audierunt quia Iesus transiret, & clamauerunt dicentes, Domine Miserebere nostri, fili David.

QVÆSTIO I.

An hac historia eadem cum illa, quæ Lucæ 18. 35. & Marci 10. 46?

§. 1. Aliqua similia sunt, alia dissimilia. Hic duo caci sunt, & curati, postquam Ierichuntem Christus egressus est. Apud Luc. 18. 35. Vnus est cecus, qui sanatur antecessum Christi in urbem. Mar. 10. 46. vnus nominatur, & sanatus dicitur, cum egressus esset Ierichuntem, vocatur autem Bartimaeus, filius Timæi.

Quidam vnus præcipui mentionem factam abstrahunt. Alij autem ingressum & post egressum cæcos curatos, Alij dilatam illius qui ante ingressum accessit sanationem.

Mihi diuersæ historiae videntur. Nam illo egrediente Iericho duo sanati sunt, vt ex Matthæo clarum est, an vnus horum fuerit Timæi filius, incertum. Apud Lucam vero sanatur antequam ingreditur Dominus Ierichuntem. Existimant alij Bartimaeum fuisse notiorē iam diuturna cæcitate & paupertate, alium se adiunxisse, ante clamasse quam urbem Christus ingrederetur, postea in egressu sanatos. Pro plurali, *καὶ ἐκπορεύοντων αὐτῶν*, quidam codices singularem habent, *ἐκπορεύων*, vt etiam Syrus.

Chrysostomus hos cæcos *πᾶσι* *ῥηέντες* dicit fuisse *ἀμείβες*, multis videntibus præstantiores: summa enim contentione ad Christum venire studebant, non modo quia clamabant, sed etiam quia reprehensi, & *ἐν σέμει* *διέτρεν*, os obturati aliorum increpationibus, magis clamabant. Quemadmodum mulier Chananea & Centurio. Vt vero ante fortes, ita post curationem gratissimi fuerunt: nam Dominum secuti sunt. Augustinus: l. 2. qq. Euang. c. 48. diuersos facit. Possemus de propinquitate ad Iericho sic intelligere, vt iam inde egressi, prope amem adhuc essent ad eam ciuitatem, & c. Et paulo post. Sed quoniam ea quæ sequuntur in Euangelio secundum Lucam, apertissime ostendunt, illud, quod ipse narrat adhuc venientibus in Iericho factum esse: nihil aliud restat intelligere, nisi hic esse factum hoc miraculum. Semel in vno cæco dum adhuc veniret ad illam ciuitatem, & iterum in duobus, cum inde egrederetur. Vt illud vnum Lucæ, alterum Matthæus enarrat. Neq. hoc sine aliquo sacramenti. Quod sacramentum exponit, vt vnus ab egrediente sanatus, Iudæus; duo ab egrediente sanati, Gentis significarent. Luna autem mortalitatem designat, quod est Iericho. Vide de eadem materia Augustinus. serm. 18. de verbis Domini.

Hæc igitur sententia tenenda est, nec mirum, cum duæ sint historiae, vnā ab vno, aliam ab alio Euangelista recensitam.

CAPVT XXI.

Mar. 11. a. 1.
Luc. 19. c.
20.

*E*t cum appropinquassent Ierosolymis, & venissent Bethphage ad Montem oliueti: tunc Iesus misit duos discipulos. 2. dicens eis: Ite in Castellum, quod contra vos est, & statim inuenietis asinam alligatam, & pullum cum ea: soluite, & adducite mihi 3. & si quis vobis aliquid dixerit, dicite, quia Dominus his opus habet: & confestim dimittet eos. 4. Hoc autem totum factum est, vt adimpleretur quod dictum est per Prophetam, Dicentem: 5. Dicite filiae Sion: Ecce rex tuus venit tibi, mansuetus, sedens super asinam, & pullum filium subiugatis. 6. Euntes autem discipuli fecerunt sicut præcepit eis Iesus. 7. Et adduxerunt asinam, & pullum: & imposuerunt super eos vestimenta sua, & cum desuper sedere fecerunt. 8. Plurima autē turba strauerunt vestimenta sua in viā: alij autem cædebant ramos de arboribus, & sternebant in viā. 9. Turba autem, quæ præcedebat: & quæ sequebantur, clamabant, dicentes. Hosanna in filio David: benedictus, qui venit in nomine Domini, Hosanna in altissimis. 10. Et cū intrasset Ierosolymam, commo-

Mat. 62. d. 11.
Zach. 9. b.
Ioan. 12. b.
15.
Pl. 117. d.
16.
Mar. 11. b. 9.